

Onderstaand standpunt is de reactie van het Biologisch-Archeologisch Platform (BAP), een vereniging waarvan het merendeel van haar huidige circa 65 leden als professioneel specialist in de bio-archeologie werkzaam is bij een universiteit, de overheid, een (archeologisch) bedrijf of als zelfstandig ondernemer. Het BAP is van mening dat een stelsel voor wettelijk geregelde certificering in de archeologie leidt tot een verbetering van de kwaliteit van het archeologisch onderzoek, **mits**:

1. de wettelijke regeling geldt *voor iedereen of iedere instantie* die professioneel werkzaam is in de archeologie, dus ook (lagere) overheden,
2. het Programma van Eisen (PvE) onder de wettelijk geregelde certificering valt. Het *PvE is het fundament* van het archeologisch systeem en het BAP maakt zich ernstige zorgen om de kwaliteit van het archeologisch onderzoek indien het PvE en de opsteller daarvan, als actor, geen integraal deel uitmaakt van de wettelijk geregelde certificering. Het doel van het PvE is immers de kwaliteit van het archeologische onderzoek te waarborgen. Daarnaast zal het opnemen van het PvE in de certificeringregeling meewerken aan een *level playing field* (zie punt 1),
3. ook het bureauonderzoek onder de regeling valt, aangezien dit het startpunt betreft van een PvE,
4. onder ‘rapporteren’ in de definitie van opgraven in de Erfgoedwet *tevens* het analyseren, uitwerken en verslagleggen van *specialistisch onderzoek* valt, minimaal conform het KNA protocol 4006 specialistisch onderzoek,
5. er in de wettelijk geregelde certificering aandacht is voor de rol van kleine bedrijven en eenmanszaken. Zij vertegenwoordigen een groot en vitaal deel van het archeologisch werkveld,
6. de procedure transparant, inzichtelijk en eenduidig is. Dit betekent bijvoorbeeld dat de eisen aan het opleidingsniveau en de mate van kennis van actoren helder is en eenduidig. Belangrijk is dat hierbij voor specialisten dezelfde procedure wordt gevolgd als voor archeologen binnen de Archeologische Monumentenzorg (AMZ) cyclus,
7. er veel wordt geïnvesteerd in communicatie om de implicaties van de Erfgoedwet breed kenbaar te maken, zowel bij beleidsmensen als potentiële opdrachtgevers van archeologische werkzaamheden. Tot nu toe is er weinig besef dat graafwerkzaamheden meestal maar een derde van het totale archeologische onderzoek vormen, zowel wat tijd als investering betreft. Begripsverklaring en kennisoverdracht wat betreft de stappen binnen de archeologische monumentenzorg zijn belangrijk om de certificering tot succes te maken en de kwaliteit van archeologisch onderzoek te garanderen.

Hoogachtend,

Kinie Esser, Voorzitter Biologisch-Archeologisch Platform